

M. A. ULJANOVALLE

7/VI. 02.

Rakas äiti! Sain Manjashalta kirjeen ja olen siitä hänelle hyvin kiitollinen. Mitä tulee osoitteeseen kirjojen lähettämistä varten, koetan lähettää sen mahdollisimman pian. Hyvin harmillista on, että joudutte yhä vieläkin puuhailemaan tuon raskaan taakan kimpussa! Mutta nythän pääsemme siitä jo kohta vapaaksi ja pääsette kaikista kirjoista.

Me kaikki odottelemme sinua, rakkaani, ja kirjoittelen Anjutalle tiedustellen hänen suunnitelmiaan, miten ja minne hän aikoo kanssasi asettua. Hyvä sää täällä on nyt nähtävästi vakiintunut — sekä meillä että Anjutan asuin-sijoilla³⁴⁷. Jel. Vas. kirjoittaa, että nähtävästi hänkin lähtee kohta matkalle: hän ei ole näköjään oikein tyytyväinen matkaansa (minä muuten taivuttelin häntä koko ajan luopumaan hankkeestaan todistellen, ettei ole syytä matkustaa ja että hänen tulee pian ikävä).

Terveysteni en kirjoita, koska olen terve. Nadja myös.

Millä tolalla Markin työasiat ovat? Ottiko hän toimen Tomskissa ja milloin matkustaa?

Manjashan kertomus siitä, kuinka hän oli ollut soutelemassa, palautti mieleeni muistoja... Olisi hyvä päästä kesällä Volgalle! Kuinka ihanan matkan teimme sinun ja Anjutan kanssa keväällä 1900!³⁴⁸ Mutta jos en pääse Volgalle, niin volgalaisten pitää tulla tänne. Täälläkin on mainioita seutuja, joskin toisenlaisia.

Näkemiin, rakkaani.

Sinua hellästi syleillen sinun V.

P. S. Gorkin, Skitaletsin sain ja luin *hyvin suurella* mielenkiinnolla. Luin itse ja annoin toistenkin lukea.

Lähetetty Lontoosta Samaraan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan